

లోకానుభవం

మే నాలుగో లేదీనాటి ప్రకాశ ప్రభా తం. రామకృష్ణ కాఫీ ఫలహారాల సుంచి తృప్తిగా తిరిగి వస్తూ 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

రామకృష్ణుడి అసలు విజయనగరంకాదు. దగ్గరలోనే ఒక పల్లెటూరు. తల్లి హిందోప దేశంవల విజయనగరంలో మేస్తరి చేస్తున్నాడు. అతని కావ్యత్రయిష్టం లేక పోవడమేగాక, దాన్ని నిర్వహించగల సమర్థత కూడా లేదు. కంచుకొగడాపెట్టి వెదికినా జ్ఞానం అన్నది కనిపించని కళాకాలా విద్యార్థులందరిలాగే ఇతనుకూడా నోట్సులు వల్లించి ఒక డిగ్రీతో ప్రపంచంలో పడ్డాడని వాటి ప్రాయంకాదు. అతను చదివిన చదువుకి ఆచార్యులే ఆశ్చర్యాలందాలలో మునిగిపోయేవారు. కాగా, అతన్ని ఉపాధ్యాయవృత్తికి అనర్హుడిగా చేసినది అతని సిగ్గు; ఎదుటివ్యక్తి ముఖంలోనికి చూసి మాట్లాడలేకపోవడం. ఆయనా అనర్థం తోమంది ఎన్నో ఉద్యోగాలు చేస్తున్నట్టే రామకృష్ణకూడా పాఠాలు చెప్పడానికి సంసిద్ధుడయ్యాడు.

శిష్యుల ప్రసాదితాలైన 'ఆదారి రామకృష్ణ' (Gurkish R.K.) మొదలయిన బిరుదులనిగాని, ఆడిపిల్లలు ముఖాలు తిప్పకుని నవ్వే ముసి ముసి నవ్వులనిగాని లెక్కచెయ్యక పది నెలల పాటు తన ఉద్యోగజీవితం గడిపేడు రామకృష్ణ. కాని ఈ అయిదారు రోజులలోనూ తన పడుతున్న అవస్థలని తలచుకుంటే నలభైమంది కుర్రాళ్ళముందు మాట్లాడడమే తేలిక అనిపిస్తోంది.

సంవత్సరాంత పరీక్షలు అయి రామకృష్ణ వంతుకి అయిదో ఘరం లెక్కలపే పర్లు వచ్చేయి. అవే అతనిని ఈ అయిదారు రోజులనుంచి చిక్కులు పాలు చేస్తున్నాయి.

ఉపాధ్యాయుడి జీవితంలో వసంతాలయినా, గ్రీష్మాలయినా కుర్రవాళ్ళ సమాధాన ప్రతాలు అతని చేతిలో వున్న ఆ నాలుగోజాలే. ఆ రోజులలో అతని యిల్లు ఒక దేవాలయం అవుతుంది. అతను సాక్షాత్తు దేవుడంతటినా ఉన్నాడు. మార్కులు తక్కువ వచ్చే పిల్లలూ, వారి బంధువులూ, ఈ దేవరథి కులు అవుతారు. వారు తెచ్చే 'కామక' లని పరిగ్రహించి, మార్కులు

అనుగ్రహించే మేస్తరు నిజంగా దేవుడే. తద్వ్యతిరేకమయిన పనిచేసేదా, ఆ కేవుడు 'లండన్ గాండ్' గా చెబుతుంటే అవుతాడు ఇందుకు రామకృష్ణ ఒక చక్కని ఉదాహరణ.

రామకృష్ణ కాళేజిలో ఉన్నప్పుడు తోటి విద్యార్థుల తలనిని మంచి ఉన్నతభావాలను వాడని గౌరవించేవారు. కాని యిప్పటి పరిస్థితి వేరు. అతని గదికివచ్చి, కొంతసేపు అతనిని పొగడి, తెచ్చిన వేవో సమర్థింపుకుని, 'మనాడికి కొంచెం లెక్కలే జోటుగావుంది మిగతా వన్నీ ఫస్టుగా రానేదు లెండి మీరు ఇందులో ఏదో సర్దుబాటు చేసేయాలి' అని అసలువిషయం చెప్పి, కార్యం విఫలంకాగా బుర్రవొడి కొంగు వేసుకొని పోతూపోతూ 'ఆ రామకృష్ణ మేస్తరుకి ఎంతోక అనుకున్నారని!' అని ప్రచారం చేసేనా తృప్తిపడతారు కొందరు పెద్దమనుషులు. ఇక పిన్నలు

రుద్రాభట్ల నరసింగరావు

కూడా వారిని అనుసరిస్తారని వేరే చెప్పనక్కరలేదీమా. ఇది రామకృష్ణకి దుర్భరమైన గ్రీష్మం. ఇదే సమయంలో వసంతా ప్పు సుఖిస్తున్న మేస్తరు ఉన్నారు. వారు రామకృష్ణవైపు చూసి ఒక చిరునవ్వు నవ్వుతారు—ఇంత లోకానుభవం లేకపోతే ఎలాగోయి?—అన్నట్టుగా.

ఇప్పుడు కాఫీ కేబులునుంచి వస్తున్న రామకృష్ణ ఆలోచిస్తున్నది ఈ విషయాలే. నిన్న అతనిదర్శనానికి వచ్చిన ఆఖరి వ్యక్తి గొప్ప ధనవంతుడు. 'చాంబర్లు ట్రెంట్టి యట్ సెంచరీ డిక్షనరీ', ఒక పార్కులు పేయూ, ఒక నీలిపొడిఉంగరం-ఇవీ అతను పట్టుకొచ్చిన కానుకలు ఆయన కూతురిపేరు ఎమ్. రాజమణి. పిల్ల చాలా తెలివయినది, అన్ని పేపర్ లోనూ మంచిమార్కులు తెచ్చుకోగలిగేదీనూ. కాని దురదృష్టవశాత్తు లెక్కలపేపరునాడే ఆమెకి విఫలత మైన చెవిపోటువచ్చి పేపరు పాడుచేసింది కాబట్టి అందులో మార్కులు సర్దమని ఆ తండ్రి కోరిక. అమ్మాయికి ఏమంత పెద్దవయసు రాలేదు; ఈ యేడు కాకపోతే మళ్ళీయేడు పాసవుతుంది అతను ఊరుకు నేనాడే. కాని

అమ్మాయి జీవితం లో అతి ముఖ్యమైన కార్యం ఒకటి పది పదిపాను రోజులలో జరగబోతుంది అలాటప్పుడు పదికొ తప్పి నట్టు తెలిస్తే ఉత్సాహం అంతా పోతుందిని భయపడి అతను అలా కోలేడు.

నిన్న యెలాగో ఆయన ని వదుల్చుకున్నాడు. రాత్రి ఆ రాజుమణి పేపరు, దిద్దేడు వచ్చినమార్కులు బండినున్న ఆయనకి మతిపోయి మార్కులు సర్దమన్నాడా? సున్నాని ఎంత, ఎలాసర్దనా సున్నాయే గదా!

గది సమీపిస్తున్న రామకృష్ణ తనగది ముందు నిన్నటి స్ట్రాకారు ఉండడంచూసి 'మల్లీ వచ్చేమారా దేవుడా' అని విసుగు కున్నాడు. ఆ గ్లాసోబట్ల వనక నుంచి రివ్యూన వీచే గాలి కేగలేవు వ్యూల పరికిడిని చూసి గతుక్కుమన్నాడు రామకృష్ణ. మరి రెండడుగులు ముందుకు వేయగానే, అస్తమయ సూర్యుడి అందాన్ని ధిక్కరించే ఆవాణి, నిక్కేళు వసంతాకాశాన్ని మరపించే ఆ నీలపు బాజాకూడా కనిపించేయి. ఆ అమ్మాయిచేతిలో ఒక పెద్దపుస్తకం—నిన్న ఆయన తెచ్చిన డిక్షనరీయే అయిం టుంది—ఉంది.

ఎలాగో రామకృష్ణ ఆ పెద్దమనిషి నమస్కారానికి ప్రతి నమస్కారంచేసి, ఇద్దరినీ లోపలికి తీసుకువెళ్లి చెరోకుర్చీ చూపించి తానోకుర్చీలో చిటికిలబడ్డాడు.

ఆయనపేరు జగన్నాధరావు 'నిన్న ఎంత చెప్పినా ప్రెజెంటేషన్ పుచ్చుకున్నారుకారు. కాని అమ్మాయి వోదులుందా. ఇవేక అదే స్వయంగా ఇస్తుంది. మీరు అభ్యంతరం చేప్పతేరు.' అన్నాడాయన నవ్వుతూ.

అమాట అక్షరాలా నిజం. రామకృష్ణ ముందున్న స్థూలు విగా ద డిక్షనరీని ఉంచు దానిమీద బాజానున్న పెన్ను తీసి పదిలంగా పెట్టింది. నిన్న ఆ తండ్రి గ్రహాన్ని వదిలించుకునే బప్పటికే రామకృష్ణ తాతలు దిగవచ్చేరు. కాని ఇప్పుడు ఆ మృదుకాస్తాలవైపు చూసే ధైర్యమైనా లేని అతను దివంగా జగన్నాధరావు వైపు చూసేడు. ఆయన సగర్వంగా కూతురి వైపు చూస్తూ, కేబులనుంచి టీన్యూ పేపర్లో చుట్టి ఉన్న ఉంగరాన్ని తీసి ఆమెకి ఇచ్చేడు. ఆమె దాన్ని చిరునవ్వుతో డిక్ష

రీమీషన్ పెట్టింది.

జగన్నాథరావు నిన్నటి కళ్ళే మళ్ళీ చెప్పి యిలా అన్నాడు 'అందులో అమ్మాయి ఓ తెలివైనపని చేసింది. పాఠశాలూ చేపరు కాఫీగా వదిలిసింది. పాఠశాలలో కూడా ఓ తెల్లకాగితం ఆటే పెట్టింది'.

రామకృష్ణుడి విషయం బోధపడి గుండె దడదడలాడింది తను ఇంతవరకూ ఒక్క మాలైనా ఆడనందుకు 'నేనింత మూగి వెధవని అయినేటి చెప్పా?' అని తిట్లు గున్నాడు. కొద్దిసేపు ఆయన చెప్పే దేమీ అతనికి వినిపించలేదు కాని 'ఆ టేబుల్ మీద చేపరిలా పట్టామా. మేస్తరు గారు నీ చేపరు తీసిస్తారు. ఇక్కడే రాస్తేదువు గాని' అన్న మాటలతో ఉతికిపడి లేచేడు

'క్షమించాలి' తండ్రి కూతురివరూ తెలబోయినానేడు. 'ఈ పని నా వల్లకాదు.' అని కంపిత స్వరంతో అన్నాడు రామకృష్ణ.

ఆ అమ్మాయి అతని దీప వదిలించు వీచుకుందో గాని చప్పున తండ్రితో అంది 'నాన్నారూ, ఇప్పుడు మనిం మేస్తరిని ఇబ్బంది పెట్టడం మంచిదికాదు ఇంటికి వెళ్ళిపోదాం పదండి'

పుత్రికా వాక్యపరిపాలకుడిలా కనిపిస్తున్న ఆ తండ్రి రామకృష్ణతో 'సకేమి యిద్దం' అని మాత్రం పలికి 'మరి నెలవు' అని లేచేడు.

రామకృష్ణ డిక్లవరీని దానిమీదున్న పెన్ను ఉంగరాలతో సహా అలాగే ఎత్తి పట్టుకుని 'వీటిని తిరిగి' అనబోయేడు.

ఆయన నవ్వి 'ఎంతమాట మేస్తారూ. వీటిని మీకు ప్రెజెంట్ చేయ్యడంలో మాకు చేర ఉద్దేశంలేదు కేవలం అన్నాయి కోరిక. అంతే, ఇది మీకు ధర్మం కాదు' అని కూతురితో సహా కారక్కి ముఠాసారి నమస్కారం చేసేడు.

ఈ వ్యవహారాన్ని ఇంత సులభంగా పరిష్కరించిన ఆ అమ్మాయికి రామకృష్ణ మనస్సులోనే సహజవందనా లర్పించేడు. కాని అతనికి ఐంటనే జాలివేసింది. బహుశా కూతురిపరించి జగన్నాథరావు చెప్పిన దంతా నిజమే నేమో. తనని అంతత్యరలో అంత నేర్పుగా చిక్కునంచు తప్పించగలిగిన ఆమెకి చదువులో తెలివితేటలు తక్కువవుతాయా? నేర్పు మాట కేం? ఆమె అందమో? తను విసిరిన రెండు మూడు దొంగమాపులలో నే తనని ముగ్గుడిని చేసిందే ఆమె అందం! పెద్దకళ్ళు! చిన్నిముక్కు! గుండ్రనిముఖం! బ్రహ్మ మున్యంగా ఆమెకి లెక్కలలో గాబోయే మార్కుని దృష్టిలో పెట్టుకుని ఆమె ముఖాకారాన్ని తయారు చేసేదా అనిపించింది రామకృష్ణకి. పాపం,

ఆమె ఎంత చిన్నబుచ్చుకుంటుందో. అయినా తను ఇక్కడంపే లాభంలేదు. ఎవరో ఒకరు బాధపెడుతూనే ఉంటారు పేషర్లు పట్టగుని స్వగ్రామంపోతే ప్రకాంతంగా ఉంటుంది మళ్ళీ వాటిని దిద్దియవ్వ వలసినవాటికి ఈ దిక్కుమాలని పట్నం రావచ్చునమకున్నాడు అనుకోవనిమే తన పుగా పెట్టే సర్ల వారంభించేడు.

కేషగిరి మంచమీద పడుకుని గొర్లుతూ అరుసున్నాడు: 'అక్కయ్యోయ్, ఎంతకీ కాఫీ పట్టావేంటి?'

'వస్తున్నానుండరా మరి.' వంటింట్లోంచి కామేశ్వరమ్మ కంఠం వినవచ్చింది 'కేషగిరి ఆవలించి చిటికెలువేస్తూ లెక్క పెట్టడం ప్రారంభించేడు 'తొంభయి తొమ్మిది, నూరు అక్కయ్యా.'

'ఏం గోల్లరా నాయనా నీ పెళ్ళాం ఎలా పెగుతుందో గాని అంటూ కామేశ్వరమ్మ వచ్చి మంచం పక్కనున్న స్థూలుమీద కాఫీ పెట్టింది

'మీబావ మళ్ళీ లెక్కలమేసరి దగ్గరకి వెళ్ళే దురా. కాని పని జరిపించు కొస్తారన్న నమ్మకం వాకులేదు'

'ఏం, బావ ఎంతపట్టుకొన్నా? అని లేచి కూర్చున్నాడు కేషగిరి

'కొక్కంకొదురా. ఓడిమ్మరీ, ఓనూంఛి పెన్ను, తర్వాతో ఉంగరం, అంతకలిపి ఓ డ్రాయిరూ'

కాఫీకప్పు నందుకోబోయిన కేషగిరి చెయ్యి ఎల్క్రిక్ మెక్ తగిలినట్టు వెచక్కి వచ్చేసింది 'ఏవీటి! డెబ్బయిరూపాయిలే! నాలుమార్కులు పర్ల పెట్టడానికి లంచం

డెబ్బయ్యే!!!' అసలే పెద్దవైచకళ్ళని కోడి గుడ్డంలేసి చేసి అన్నాడు 'కామేశ్వరమ్మ తిమ్ముడి అకారణ ఆచారాలకి అలవాటుపడినదే గనుక ఏమీ జవాబివ్వక తన గదిలోనికి వెళ్ళింది. ఇనుపబీరునా తెలివీ ర్పదిరూపాయిల నోట్లు లెక్కపెట్టి తెచ్చి తిమ్ముడి మంచమీద పెట్టింది.

'ఇవెందుకు? అన్నాడు కేషగిరి ఆళ్ళి ర్యంగా.

'చెప్పలేదూ. ఆమెస్తరు మార్కులు వేస్తాడని నాకు నమ్మకంలేదు. అతనో మొండి ఘటంబ. నువ్వు హె జ్యేష్టర్ని కలుసు గోవాలి'

'ఏవీంటేవీటి? డెబ్బయికి లాంగదూ? ఏదేనా బావ అమాయకత్వాన్ని బట్టి ప్రతి దవటా బిర్రుబిరుస్తాడు. చూడు, నేనీ ఏళ్ళలోనే హె జ్యేష్టరూ వాడితలలోని జేజే మ్యునికూడా లాంగదీయకపోతే' అన్నాడు కేషగిరి పద్మప్రాయోహాన్ని చొరబోయిన అభి మన్యుడిలాగ నిలబడి.

'ముందు కాఫీతాగు, చల్లారి పోతుంది' నవ్వుతూ అంది అక్క.

కొంచెం సిగుపడి కాఫీకప్పు పెదిమలకి అందించేడు కేషగిరి.

'ఒరేయి నువ్విప్పుడే హె జ్యేష్టరు గారింటికి వెళ్లి ఓ అరగంటలో తిరిగొచ్చియాలి. మీ బావతో మాత్రం చెప్పకమీ. నీవుపుణ్యం ఉంటుంది. ఆయన కందిరికాళ్ళూ పట్టుకోడం యిద్దంలేదు.' కామేశ్వరమ్మ రహస్యంగా చెప్పింది.

బయలు కారు హారన్ మోగింది. 'అలాగేలే. బావ వచ్చి నట్లుంది.'

పుత్తమైన గట్టి పట్ల

అడ్వీవ్ క్లోరోఫిల్ గం
అద్భుతమైన ఆకుపచ్చని
కోలినోస్ టూత్ పేస్ట్

Colynos
Chloroball

* ఓ పక్కన
కుత్తమగా మరయ
పెరుస్తూ ఉండేలా ఉంచును
* దంత క్షయాన్ని కలిగించే
క్రిమింప అధిమ
* ఓ యగ్రగణ గట్టిగా ఉంచుతో
వహాయపడును
* వాటి దుర్వాసనను తొలగించును

'కోలినోస్' ప్రత్యేకత బాని నుడుకే!

జీయోప్రీమేవర్స్ అండ్ కంపెనీ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్, రిజిస్టర్డ్ వాణిజ్యంవారు.

లోకానుభవం

అంటూ కాఫీ పూర్తిచేసి హాటులోనికి నడిచేడు శేషగిరి.

ఇంతలో జగన్నాథరావు, ఆయన వెనుకనే రాజమణి హాటులోనికి ప్రవేశించేరు. ఆయన ఒకకుర్చీలో బరువుగా కూర్చున్నాడు. రాజమణి సరాసరి తన గదిలోనికి వెళ్లిపోయింది

“ఏంబాగా కాయా, పండా?” అన్నాడు శేషగిరి తానొక కుర్చీలో కూర్చుంటూ

“కాయోనోయ్, పచ్చికాయ” అన్నాడు జగన్నాథరావు నీరసంగా నవ్వి

“మరీ వొస్తువు లేవి?” ఆశ్చర్యంగా ప్రశ్నించేడు శేషగిరి.

“ఆయనకి ప్రెజెంట్ చేసినేను” నిర్లక్ష్యంగా ఉంది జవాబు.

“ఏమిటి? మా రుక్మణి వెయ్యికి పోయినా?”

“ఊ!”

“ఏమిటిమిటి? అంత డబ్బూ గంగ పోలే?”

జగన్నాథరావుతో సంభిషణకున్నాడు. “పోనీనోయ్ వెధవ డబ్బు. పిల్లపరిశ్రే, పోగొలెనిది డబ్బెందుకూ?”

శేషగిరి నొమ్ముకున్నాడు. “సరే, మీ యిద్దం. పిల్లా జెలాకోసం ప్రతివాడూ కడుపుకి తిండికూడా మానుకుని రాలేక నిరవాకంకోసం పది చస్తున్నాడు. మిమ్మల్ని అలా వెయ్యిమని కాగునే చెప్పేది. కాసి వృథాగా పోస్తే ఆగోల నాకెందుకు? అన్నట్లు అక్కయ్యా, నేవలా వెళ్లిస్తాను మరి మీరిలా కూర్చుంటే కాదు. ప్రయాణానికి సిద్ధంగా ఉండండి పాస్పోర్ట్ పోతోంది” అని లేచి వెళ్ళేడు

మీధిలో పడగానే రెండు నోట్లు పక్కజేబులోనూ, మూడు పైజేబులోనూ పెట్టి వడక సాగించేడు హెడ్మాస్టరు యింటి వైపు.

“వాడేం చెప్పినా మన మంచుకే చెప్పే డండ్డి. మీ రనవసరంగా విసుగుకున్నారూ” భర్తమీద తీర్పు చెబుతూ అంది కామేశ్వరిమ్మ.

“మీ తమ్ముణ్ణి నే నేమి అనలేదు సువ్వండుకు ఊరికేఅలా ఆవరాసుకుపోతున్నావ్?” అన్నాడు జగన్నాథరావు నవ్వుతూ.

కామేశ్వరిమ్మ తెచ్చికోలు కోవంతో “నే నెప్పడూ ఆవరాసుకు పోతూనే ఉంటానుగాని, మీలాగ ఇంకొకాళ్ళకీ రాయనగదా, వేగిరం స్నానానికి లేవండీ. రెలు మనకోసం ఆగదు” అని ఒక గొప్ప సత్యాన్ని భర్తకి గుర్తుచేసి, రాజమణి గది లోకి వెళ్ళింది.

మంచంమీద కళ్ళు తుడుకుకుంటూ కూర్చున్న కూతుర్ని చూసి తెల్లబోయింది తల్లి. తల్లినిచూసి సిగ్గుపడింది రాజమణి.

“అడవింట్లో?” అంది కామేశ్వరిమ్మ మంచంమీద చలికిలబడి.

“ఏమి అడు? రాజమణి సుక్తసరిగా పలికింది.

“మ రెంగుకేసుకున్నావ్?”

“ఎందుకూ లేదు?”

“మేదరుగారేవేనా అన్నారా?”

“ఉహూ, ఆయనొరి లోకానుభవం లేని మనిషి. తగనిసిగ్గు. తలెత్తి మాటేనా ఆపలేదు?”

“మరి?”

“ఆయన్ని మనం ఆనవసరంగా బాధపెట్టేవంట్లో?”

“ఓసి నీ యిల్లు బంగారంగానూ! అంటూ కామేశ్వరిమ్మ గడ్డం నొక్కుకుంది “దీని శేనా? అసలలాటి మనుషుల్ని బహుళు బాధపెట్టక్కలేదే పిచ్చిదానా వాళ్ళెంతివాళ్ళే బాధపడుతూంటూ మనవేం లంచం పుచ్చుకుని దొంగపనిచేస్తున్నావాలి “పిల్ల తెలివైనదేను. ఇగుగో ఇలాటి ఆటంకం రాబట్టిగాని లేకపోనే నిశ్చేపంలా ఘనుగా పేసయ్యా” అని మీనాన్ను కెప్పలేదునా!

“అక్కజే వచ్చిందే చిక్క, ఆయన వచ్చులేను. నన్నొట్టి పురుకింద కట్టేసేరా? తన తెలివితేటలని గుర్తించని మేడగు తెలివితీర్పు వతనా నీకి చింతిమా చెప్పింది. రాజమణి

“అదాయన అప్పుకొందీ రాజూ, తన దగ్గరకి మార్కులతో సంపన్నుకాళ్ళంతా సుంకలే అని ప్రతి మేసకూ ఆనుకుంటాకు అనగావుంచు? అని మ్యూ మాసి గొంతు తగింది, “నీ పరిగ్గు తప్పకుండా పేసవుండే మావాయ్య మీ హెచ్చేడ్లగు దగ్గరకి ఏదై చూపాయని పంపకళ్ళేను. మీ నాన్నకి అంటే నీ వ్యవహారం చేతగానుగాని వాడు మాత్రం ఇలాటివాళ్ళో గట్టివాడు, అం”

కృత సంపదకు

రీటా బిరుకృత బంధునిచ్చి రిగని గలాడు నిడుపాటి వెండ్రుకంను వెంబి బతు అడుకమై పాయిర్ టానిక్ తం వెండ్రుకలు రాబట. నెరయట. దిండ్రు. బిధరట. పేనుకొరకు. ఇంకను తంవెండ్రుకకు సంబంధించిన వమస్త వ్యాధులకు రీటా హెమోమిగ వనిశేయును. వేనకువేల వాడి గుణమును పొందియున్నాడు. మీరు కూడా కేటనుండియే రీటా వాడుకు

రీటా

హెయిర్ టానిక్

ఫండిత డి.గోపాలాచార్యులవారి

అరుణ

గర్భశయ రోగనివారణి

ఆయుర్వేదాశ్రమం,
(వై) వేటు) లి మిశెడ్, మద్రాసు-17.

ఇంత సంతోషకరమైన వార్త విన్నప్పు టికి రాజమణి ముఖకవళికలు మారలేదు. అది చూసి కూతురి మేనమామనీ తండ్రినీ సరిపోల్చుచాడ అనుకున్న తల్లి అంతటితో ఆ ప్రయత్నం విరమించింది. తేనూ, ఊరెమురియిలా కూర్చుంటే ఎలా వుండుతుంది. తే. రైలువేళ్ళవుతుంది' అని ఒక హెచ్చరిక మాత్రం చేసి గది విడిచింది.

జగన్నాథరావుయొక్క ఈ సకుటుంబ ప్రయాణం కేవలం రియంటికి. కేవలగిరిది వికాఖ పట్నం. ప్రతీ వేసవి సెలవులకీ అతను విజయ నగరం వచ్చి అక్కా, బావా, పిల్లల్ని తన యింటి కౌన్సిలింగుంటాడు. దీని కనలు కారణం బావకుటుంబం విజయనగరం ఎండ లకి తట్టుకోలేరనే భయంకారు జగన్నాథ రావు దబ్బుతోనే (అయినా తెలియకుండా) ఆ సెల్లాళ్ళపాటు తనసంసారం కూడ సుఖంగా బతకాలనే ఆశ. దానికి అక్కయ్య మద్దతు ఉండనే ఉంటుంది ఆ డెపిల్ల పుట్టింటినుంచి ఆశించనూ గలదు. భర్త సాధు స్వభావీ, నాలుగురాళ్ళసంపాదించగలవాడూ అయితే పుట్టింటి వారికే పెడకుతుంది.

* * *

రామకృష్ణ స్వగ్రామం వచ్చేడు. కాని యిక్కడ కూడా అతను ఆశించిన ప్రకాం తిత దొరకలేదు తల్లి, తండ్రిమాపే అతి వాత్సల్యం, సతీయాల ఆవశ్యక ప్రసం గాలూ అతనికి వెగటుగా లోచేయి. మనువు కాలేజీ సెలవులలో అనేకసార్లు ఇంటికి వచ్చేడు. కాని యెప్పుడూ ఇలా ఆనిపించ లేదు. వైగా పిటన్నిటికీ యెంతో మరీసే బోయేవాడు. అయితే పుస్తకాలూ, ఊహా గానమే ప్రధానంగా గల నాటి కాలేజివిద్యార్థికి, వాస్తవ పరిస్థితులని ఎదుర్కొంటూ, లోకానుభవం కొంత సంపాదించి తన నిజ మైన బిలువని గుర్తించగలిగిన నేటి బడి పంతులు రామకృష్ణకి బోలికే లేదు. అతనిలో కలిగిన పరివర్తన వల్లే వీరిచ్చే గౌరవాదరాలు అతనికి రుచించలేదు.

దానికితోడు అతని పెళ్ళిప్రసక్తి ఒకటి వచ్చింది. పిల్లలక్షీలూగ ఉంటుంది. లక్షీ పుత్రుడి పుత్రుక పిల్లతండ్రి రామకృష్ణతండ్రి కలసి కట్టుకొనుకలన్నీ ఖాయపర్చు కున్నారు. రామకృష్ణ పెళ్ళిమాపులకి వెళ్లి డమేతరవాయి. కాని రామకృష్ణకి ఇప్పట్లో పెళ్ళి అంటే యిష్టం లేదు. పుస్తకట్టడం అంటే కట్టినవాడి కౌశ్రికి బంధం వేసుకోడం అన్నమాట; మనీషర్సుని చొక్కాజేబు లోంచి చీరమడతల్లాకి బదిలీ చెయ్యడం అన్నమాట—అని అతని ఉద్దేశం.

కాని అతని ఉద్దేశప్రకారం ఎప్పుడు జరి గింది గనుకే ఇష్టంలేని మేస్తరిలో తల్లి బల వంతంవల్ల చేరిక తప్పలేదు. పెళ్ళి తనకి

ఇష్టం లేకపోయినా గొప్పయింటి వారు పిల్లనిచ్చామనడం కలనకూ సారితండ్రిబలవంతంమీద చేసుకునే రాలి. ఇంతమంది అధికారానికి లోబడినా రానినష్టం మరొక్క ఆడదాని అధికారానికి లోబడితే వస్తుందా? వైసంవత్సరం తన యింటికి మార్కులతోసం వచ్చేవారికి తన సతీమణి 'అయిన యింట్లోతర'ని చెప్పి పంపిస్తూంటుంది! ఇది అసలు లాభం! అంచేత పెళ్ళి చేసుకోవాలనే నిశ్చయించుకున్నాడు రామకృష్ణ. కాని పెళ్ళిమాపులకి వేసరిచ్చినప్పేక మాస్తానని మాటలుచ్చి విజయనగరం బయలుదేరేడు.

సమాధానప్రతాలు స్కూలుకి అంద చేసేడు. ఫలితాలు వచ్చేవరకూ ఉన్నాడు. ఆ వేళ అతనికి కలిగిన ఆశ్చర్యం, ప్రపంచమీద కలిగిన అసహ్యం బహుశా అతని జీవితంలో మరెప్పుడూ కలిగి ఉండవు. తన లెక్కల్లో సున్న పెట్టిన ఎమ్. రాజమణి పాసయింది. ఇది ఎలా సంభవించింది? తను కౌడనగానే అయిన హెడ్ మాస్టర్ కాకు పట్టుకుని ఉండాలి. హెడ్ మాస్టరు గడ్డి తిన్నాడు; జేబునింపుకున్నాడు; విద్యార్థిని తండ్రికి హామీ యిచ్చేడు!

ఉండెకంలో కామకొర్రామ్లో కూర్చుని రాజీనామా గీకి పాలెసేడు రామకృష్ణ. అది చేరిబట్టుకుని హెడ్ మాస్టరు గదిలోనికి తుపా కిగుండులూగ దూసుకుపోయేడు. ఏదో వ్రాసు గుంటున్న హెడ్ మాస్టర్ ఈ అనుకోని సుడి గాలికి ఉలికిపడి తర త్రిమానేడు.

రామకృష్ణ తనకిందివాడిని ప్రశ్నించినట్టు నూటిగా అడిగేడు — 'లెక్కల్లో సున్న వచ్చిన ఎమ్. రాజమణి (ఫీల్చుఫారం) ఎలాగ పాసయింది?'

హెడ్ మాస్టర్ కోపంగా మార్కుల పట్టి తీసి అతకి ముందుంచుతూ, 'ఆమెకి మిగతా అన్నిటిలోనూ మంచి మార్కులు వచ్చేయి' అని ఇంగ్లీషులో అన్నాడ.

రామకృష్ణ మార్కులపట్టిని గమనించక ఇంగ్లీషులోనే బదులు పలికేడు: 'అది నా కనవసరం నా పేపర్లో ఆమెకి బండిఫున్న వచ్చింది.'

హెడ్ మాస్టరు ఒక వివచునవ్వు విసిరేడు 'అని మీరు నిరూపించలేదు.'

రామకృష్ణ కోపంతో వణికిపోయేడు. 'నీచుల నీచపువసలని బట్టబయలు చెయ్య డమే నాపనికాదు. నేనేనీ నిరూపించదల్చు కోలేదు.' అంటూ రాజీనామా కాగితాన్ని తేబులోమీదుంచి వెళ్ళిపోవనూర్చుకుడయాగు 'మేస్తారూ' మృదువుగా సీలిచేడు హెడ్ మాస్టర్.

సెనుదిరిగేడు రామకృష్ణ. 'ఇలా కూర్చోండి' పప్పీలో రామకృష్ణ కూర్చున్నాక

కొన్ని క్షణాలు నిశ్శబ్దంగా గడిచిపోయేయి. తర్వాత తాపీగా అన్నాడు హెడ్ మాస్టరు 'రామకృష్ణ గారూ! మీరు వయస్సులో చిన్నవారు. లోకానుభవంతక్కువ. ఒక్కమాటా వివండి ఈ గోజులలో నిస్వారంగా ఉండడమే నానాఅవసరనీ కొని తెచ్చుకోడంలాంటిది. కాని దానికంటెబాధ స్వార్థపరుల్ని అసహ్యించుకోవడం. ఎంచే తంటే వాళ్ళని తమింపలేని వాడు ఈ మొత్తం ప్రపంచాన్నే అసహ్యించుకో వాలి. గత్యంతరం లేదు.'

రామకృష్ణ ఆవేశంగా 'కాదు హెడ్ మాస్టరు గారూ, కాదు ప్రతివాడూ తన మానవత్వాన్ని మీలాగే లుకొణంలో పెట్టే డనుకోకండి ఇంకా ఈ ప్రపంచంలో నీతి నియమాలంటూ ఉండబట్టే ఈ గ్రహం మీద ప్రాణికోటి ఇంకా నాశనంకావేదు.' అన్నాడు.

హెడ్ మాస్టరు శాంతంగా అన్నాడు: 'మీరు చెప్పినది కొదవను. కాని వ్యారాన్ని వదులుకునిగాని, స్వార్థపరుల్ని అసహ్యించుకునిగాని బ్రతకడం కష్టసాధ్యం.'

'కష్టసాధ్యమై నంతమాత్రాన ఆ పనిని చెయ్యగల వాళ్ళి ఉండరని అనుకోకండి'

ఆతీమూత్రవ్యాధి నెమ్మదించును

మాత్రంలో చక్కెరపోవటం అతిమూత్ర వ్యాధి (DIABETES) అంటారు ఇది ఎంత ఉపద్రవకరమైన వ్యాధి అంటే, దీని పాలబడినవారు ఆరోజుకొరోజు మృత్యువుకు ఆసన్నమౌతుంటారు ఈజబ్బు లక్షణాలలో ముఖ్యమైనవి ఎక్కువగా దాహం, ఆకలి, తరచుగా చక్కెరత్రోగాని, లేక చక్కెరలేకుండా గాని మూత్రం బయలు వెడలటము, దురద మొదలైనవి వీవన భారమి అనేక వంప త్వరములు పరిశోధనల ఫలితంగా తయారు తొబడినది దీన్ని వాడటంవల్ల వేవకు వేం మందిమృత్యుముఖమునుండి బయటపడ్తారు దీన్ని వాడితే రెండవలేక మూడవ రోజు నుండేమూత్రంలో చక్కెర తగ్గింది అత్యధిక మూత్రంకూడా నివారిస్తుంది మూడురోజుల తర్వాత మీకు బాగా తేలిక ఇస్తుంది దీనికి వత్తంలేదు. ఇన్ జెక్షన్లు ఆవసరం లేదు. వివరములు గల ఇంగ్లీషు తరవత్రానికి వ్రాయండి ఉచితంగా పంపెదము

60 బిల్లం బాద్లీ అరీదు రు. 6-12-0 య. ప్యాకెం పోస్టేజీ ఉచితము

Venus Research Laboratory (A.P.W)
P O Box No 587 Calcutta

★ లోకానుభవం ★

వెక్కిరిస్తున్నట్లుంది.

* * *

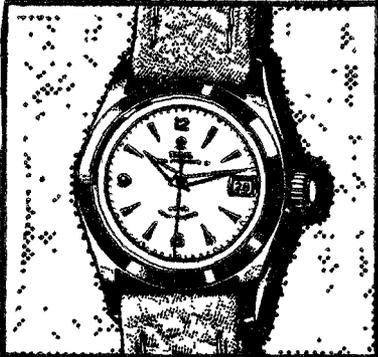
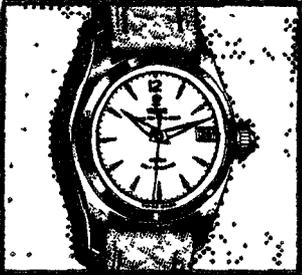
మే 18 క తేదీ. ఇవాళ పొద్దుటినుంచి చెన్నన్నా శేషగిరి యింటి అలంకరణ, రాజమణి వొంటి అలంకరణా తెనుగుకుండా ఉన్నాయి.

‘మేస్తారూ, నేనూ మీవయస్సులోనే మేస్తారుగా చేరేను. అప్పటి వా ఆశయించేపే మీరు బహుశా నమ్మరు లంచాలు పుచ్చుకో కూడదనీ, విద్యార్థులకి అదర్పప్రాయమైన వాణి కౌవాలనీ అప్పటి వా దృఢనిశ్చయం కౌని యివేళ ఏసామాన్యవైన మేస్తరూ అంగీ కరించని ముప్పుయిరూపాయిలకి కన్ను రైపడి రాజమణిని ప్రమాటాచేసే స్థితికి దిగజాలక పంతుే జీవితంలో ఎన్ని కష్టాలు అనుభవించేనో, ఇప్పుడూ అనుభవిస్తున్నావో ఉపసించండి హెడ్ మాస్టరు నే అయినా నా పిల్లలకి రోజూ కడుపునిండా కూరా అన్నం అయినా దొరకదు. ఇప్పుడో— జేబులోంచి నూగు పదిరూపాయలనోట్టుతీసి ఒక్కొక్క మాటే మరింత ఉద్రేకంతో పలుకుతూ అన్నాడు ‘తన మేనకోడలిని పాసు చెయ్యవలసిందంటూ రాజమణి మేనమామ యిచ్చిన లంచం. హెడ్ మాస్టరు పట్టినలంచం నుండి ముప్పుయే రూపాయలు! మన జీవితపు

పరీక్షాఫలితాలు వార్షక్యములోగాని తెలివు మేస్తారూ? రామకృష్ణ దిగువ లేచేసు. ‘వా జీవితం వస్తుచేసే పరీక్షలలో నేను తప్పకూడదని దేవుడిని ప్రార్థిస్తున్నాను. నా నిశ్చయం విసండి. నాకూ భౌర్యాస్థిల లంటారుగగా. పాలులేని అల్లి, పోతిపాలు కొవడానికి దబ్బు లేని తండ్రి వెరోపక్కగా ఉండగా ఆకలితో కిరకరలాడుతూ, శుక్కునిదవక ఏడ్చి ఏడ్చి ఇక ఏదవడానికి శక్తిలేవ పుడు శుక్కుడు ప్రాణాన్నీ వదిలేసే వా పని కందుని చూస్తూ నిలబడవలసివచ్చినపుడేనా దాని ప్రాణాన్ని నిలిపేందుకు నీచవుదారి మాత్రం లోక్కను అని పనికి ఎంతవేగం గా వచ్చేజో అంతవేగంగానూ తిటికి వెళ్ళి బోయేడు. పంకొగారికి రామకృష్ణ రాజీనామా కోగితం రెపరెపలాడుతూ హెడ్ మాస్టర్ని

వరుడూ, తండ్రి యివేళ రాజమణిని చూసుకుందుకు వస్తారు శేషగిరి యిల్లు సామాన్యమైనది. దానిని జగన్నాధరావు అభిరుచి ప్రకారం ఆలంకరించాలంటే ఎన్నోకౌవాలి; ఎన్నో ఎరువు తేవాలి; ఎంతో శ్రమపడాలి. నావడిలో ఒక గుండ్రని బల్బా దానిచుట్టూ ఆరు ఎరువు కుర్చీలు అమర్చబడ్డాయి శేబులు పాతదైనా, అప్పుడే కొన్న ఎర్రగళ్ళి గుడ్డతోనూ, ఫ్లవర్ పేజుతోనూ దానికోక కొలిదనం వచ్చింది. గోడలకి అనేక ప్రకృతి దృశ్యాల చిత్ర పటాలు తిగిలించారు. నేలమీద పూర్తిగా నదురుచూప, దానిమీద తివాసీ ఒకటి పరచ బడ్డాయి ద్వారాలకి చక్కని తెరలు తప్పయి. ఇంతి శ్రమసద్దాక ఆ నావడికి మాత్రం ఒకరూపం వచ్చింది. కౌని జగ

వాటర్ ప్రూప్, సెల్స్-వైండింగ్ మరియు డయలుమీద తారీఖును చూపే వాచీలు

ట్యూడర్
 జీవీసీ. స్విట్జర్లండ్ లో
 తయారైన ప్రసిద్ధిగాంచిన
 వాచీలు

రక్షణ భారత దేశమునకు ఏకైక రిప్రెజెంటేటివ్
 డి. ఆర్. అండ్ సన్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
 హైద్రాబాద్, మద్రాసు

ట్యూడర్ ప్రెస్ అయిస్టర్ డేట్ మరియు ప్రెస్ అయిస్టర్ డేట్ వాచీలు అందమైన ఆకారము కలిగి కచ్చితమైన టైమును చూపును వీని యంత్రములు వీరు, దుమ్ము, మరియు మూతలు ఎన్నటికీ తగలకుండా సురక్షితము చేయబడినవి రోలెక్స్ వారి సేకరణ చేయబడిన హాక్ ప్రూప్ మెకానిజమును కలిగిన యీ వాచీలు బాణంకం అనేక యిచ్చుకొనును మరియు డయలుమీద తారీఖును సరిగా చూపును. అవి ప్రతి రాత్రి తారీఖును మార్చుకొంటూ ఉంటాయి.

రోలెక్స్ వాచ్ కలెక్షన్ (ఈస్టర్న్) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్. బొంబాయి

అవి రోలెక్స్ తయారణ కచ్చితముగా టైము తాకి వాటింక తయారయేటంతో రోలెక్స్ వాచి సంపాదించిన అక్క కల్పాపి హస్త కొలము ట్యూడర్ వాచీలో తెలుస్తూనే వుంది మా అచ్చి రకముం ట్యూడర్ వాచీను చూచుటకు వయచేయండి మీరు రాకెడితో ఇకముంకోవారింక మా దిన్న వెస్ట్రేజును కావాలి ప్రాణుండి.

జ్ఞానధారావుకి తృప్తికరంగాలేదు.

రాజమణిని మున్నామ వెయ్యడం మరింత చిక్కగా ఉంది. విమలమ్మ (శేషగిరి భార్య) పడుచుంది. అవిడకీ, కామేశ్వరమ్మకీ వగూడు మున్నామకి సంబంధించిన ఏ విషయం లోనూ ఏకాభిప్రాయం కుదరదు. ఒకవేళ ఖర్చుం చాలక కుదిరినా అది వధువు అనంగీకారం ఘోషింపలమై ఊరుకుంటుంది. ఉదాహరణకి: గట్టిగా జడవేసి ఊలుకట్టా లంటుంది పూర్వకాలపు కామేశ్వరమ్మ. కాదు, కొంచెం వదులుగా వేసి చివర రిబ్బను వేస్తే బాగుంటుందని విమలమ్మ నూచన. రాజమణి అత్రతో సగంవరకూనూత్రమే ఏకీభవిస్తుంది జడ చివర కుచ్చుగా వదిలెయ్యడమే పేషనని ఆమె తుది నిర్ణయం చేస్తుంది. ఇలాగే ప్రతీతిగానూ, వయస్సులోనూ, అభిరుచులలోనూ సామ్యంలేని ముగ్గురు స్త్రీల ఆహూదాన్ని పొందవలసి రావడంచేత రాజమణి మున్నామెయిటప్పటికి మూడురూముల వేళయింది.

జగన్నాధరావు ఆదరభాదరా కాఫీ యింత శోభో పోసుకుని జీవించువా వేసుకుని కాదులో రైలుసేవనకి బయలుదేరేడు.

కాని ఆయన సేషను చేరుకునే టప్పటికే రైలు వచ్చేసింది. తొందరగా సేషనులోనికి పరుగెత్తేడు. పుస్తకాల దుకాణందిగ్గర రామకృష్ణ కనిపించేడు. అతనూ జగన్నాధరావుని చూసేక ఇక పలకరించక తప్పదనుకుంటూ 'ఎం మేస్తారూ, మీ రెప్పుడు రావడం?' అన్నాడు.

'ఈ రైలునేలేండి. మీరేం ఇక్కడున్నారు.' అడిగేడు రామకృష్ణ.

'మా అత్తవారి దీవూకేలేండి.'

'ఓహో, విజయనగరం వెళ్ళిపోకున్నారా?'

'లేదండి.'

'ఎవళ్ళనా దిగబెట్టడానికి జొచ్చేరు కాబోలు.'

'కాదండి.'

జగన్నాధరావు తొందరపడుతున్నట్టు గ్రహించి నవ్వుకున్నాడు రామకృష్ణ. 'మీ తాలూకు ఎవరేనా వొస్తున్నారా?'

'అవునండీ. మళ్ళీ కలుస్తాను.' అంటూ జగన్నాధరావు గుంపులో కలిసిపోయేడు.

'ఇలాండీ జగన్నాధరావు గారూ ఇలా' అని కేక వేసేడు ప్లాట్ ఫారం మీదున్న ఒక పెదమనిషి.

'ఓహో జోగారావుగారూ, మీ అబ్బాయి దిరికి? అని అతన్ని సమీపించేడు జగన్నాధరావు.

'అలా పుస్తకాలకొట్టుకెళ్ళేడు. డేను వాడి? అన్నాడు జోగారావు.

'మీనయ్యల'

'ఏమండోయ్ జగన్నాధరావు గారూ, మీరు మా నాన్నగారిని ఎరుగుదురా ఏమిటి అంటూ చేతిలో పత్రకతో అక్కడికి వచ్చేడు రామకృష్ణ.

'ఈయన మీ నాన్నగారా? అని అత్యర్థబోయాడు జగన్నాధరావు

జోగారావు కూడా సాక్ష్యార్థంగా 'మీకు మావాడు తెలుసునేమిటి? చెప్పేరు కాదేం' అన్నాడు.

'ఈయన నీకెలా తెలుసు నాన్నా?'

'వెలి కూతురి తండ్రియనేరా!'

'అలా! అంటూ రామకృష్ణ రాజమణికి తను వేసిన మార్కులూగ తెయారుచేసేడు నోటిని.

'పదండి. కారులో మాటాడుతూవచ్చు.' ఘుంగరూ కారెక్కేరు. అనేక విషయాలు మాటాడుకున్నారు. జగన్నాధరావు తన కూతురికి ఒక్క రైల్వేలో తప్ప మిగతవాటిలో ఆరవైలు దాటులాయని చెప్పేడు. అమ్మాయికి రైల్వేలు కూడా బాగానే వచ్చును. కాని ఆ పేషరు నాడు ఆమెకి పవిత్రమైన చెవిపోటువచ్చింది. తన కూతురికి కుట్టూ, అల్లిక మొదలైన వాటితోబాటు

వంటకూడా చక్కగా వచ్చును. ప్రత్యేకంగా సంగీతంలో ప్రవేశించేసప్పటికీ సినీమా పాటలు శ్రావ్యంగానే పాడగలదు... ఇలా ఆమె యోగ్యతలన్నీ ఇదివరకే జోగారావు దగ్గర తను ఏకరువు పెట్టినప్పటికీ, ఇప్పుడూ అతన్ని సంబోధించే చెల్లెన్నప్పటికీ ఉద్దేశం మాత్రం రామకృష్ణ విశాలని అదిగ్రహించే కాబోలు ముసలాయన చోయిగా వెనక్కి చేరబడి కునికిపొట్టు పడుకున్నాడు!

కాఫీ ఫలహారా లయ్యాయి. శేషగిరితో సహా అంతా కుర్చీలలో కూర్చునివున్నారు. ఈ యింట్లో పొద్దుట్టుంచి ముఖంముడును కుని కూర్చున్నది ఒక్క శేషగిరి. అతను మొదట్టుంచి ఈ సంబంధం యిష్టంలేదనే బొరుతున్నాడు. వరుడికి అస్తిపాస్తులు ఏమీ లేవు. ఉద్యోగం చూడామా అంటే వంద రాళ్ళు వచ్చే మేస్తరి. కాని జగన్నాధరావు వరుడు రూపగుణాలు గలవాడని వినికిడి; అనే ముఖ్యమని బావమరది నోరు చూసేడు. ఇప్పుడు కూడా శేషగిరి మూతిముడుచుకునే కూర్చున్నాడు.

(34-వ పేజీచూడండి)

ఆ ఏనుగుగజ్జి
తలమీది చర్మవ్యాధి
లేకచిడుమును
జామ్-బుక్ తో నివారించండి

Zam-Buk

'జామ్-బుక్' చర్మవ్యాధుల నివారణకు ప్రపంచంలో సర్వోత్కృష్టమైన చులామా. జామ్-బుక్ ఒకప్పుడు పుండ్లను మాన్యుతుంది; రీటెన్ బోగొట్టుతుంది. జామ్-బుక్ చర్మం లోనికి ఇంకి, వ్యాధిగ్రస్తమైన చర్మం పొరలను పరిశుద్ధమొనర్చి, చర్మానికి తిరిగి సర్వరం పొందడం. ఆరోగ్యం చేకూర్చుతుంది విషపుండ్లు, ప్రణాళి, చాపల నివారణకు, శ్రమి కాలు విషాన్ని హరించుటకు, ఎరిసి, అంబి, పుండు పడిన పాదం బాలోపకమనకి, బాలానివారణకు కూడా జామ్-బుక్ అద్భుతంగా వనిలేస్తుంది.

జామ్-బుక్ అమూల్యమైన ఇతర బొవనపుపుంబోపాలు. బాధ నివారణకి, శ్రోత్రదర్శాన్ని పుట్టించేకత్తి, ఇంకా ఇతర ముగి బాధగం క్షోరోపిరకూడా చేరివున్నది.

జంతువులకొప్పు చేరలేదని హామీ కంది. జామ్-బుక్ మీదగ్గర ఉంటే ఎక్కరికి మేలే.

మండుం బ్యాపాడు అందరినకడ లభిస్తుంది.

పోస్ట్ ఏజెంట్లు: బాదా డి కో, 86, వైసప్ప నాయక్ బీధి, నుత్రాను-8.

★ లోకానుభవం ★

(27-వ పేజీ తరువాయి)

ఇంతలో కామేశ్వరమ్మ కూతుర్ని ముందుంచుకుని వచ్చి ఆమెని తివాసీమీద కూర్చోబెట్టింది. రామకృష్ణుని చూస్తూనే తెల్లబోయింది రాజమణి ఆ అస్పరసని చూడగానే కళ్ళు చెదిరాయి రామకృష్ణకి.

పాటపాడమంది కామేశ్వరమ్మ ఆ క్రింతం కోనే విగుడలయిన సినీమా లో నాయక పాడినపాట నినీమా పాటల పుస్తకం ముందుపెట్టుకుని పాడింది రాజమణి 'అమ్మాయిని ఒకసారి పడిపించండి' అన్నాడు జోగారావు. హంసయాసని నిరూపించుకుంది అమ్మాయి. ఇలాగే జరగవలసిన తంతు జరుగుతోంది. ప్రశ్నోత్తరాలు జరుగుతున్నాయి. అదంతానే వ్రాసేసంటే మన పెళ్లి మాపుల విభావాన్ని హేళన చెయ్యడం రచయిత ఉద్దేశం అని మీరు అపోహపడవచ్చు.

జోగారావు అన్నాడు. 'నవవృత్తి ఫారం ఘనంగా పేసయేవని తెలిసి చాలా సంతోషించే వస్తాయో.'

'ఎనభైరూపాయలకే సేను లాంగలేను. ముప్పయ్యేతోనే ఆ హెడాప్టరుని చేజిక్కించుకున్నారు. ఇక పేసవడం ఒక

లెక్కా? అని రామకృష్ణ సహించలేక అనేసేడు.

అంతా ఆశ్చర్యపోయారు.

'అబద్ధం. ముప్పయ్యేకాదు ఏళ్లై! అని గబుక్కున కేషగిరి అన్నాడు; వెంటనే నాలిక కరచుకొన్నాడు.

జోగారావు, జగన్నాధరావు అయోమయంగా పరస్పరం చూసుకున్నారు. తర్వాత జగన్నాధరావు వరసగా కేషగిరి వైపు భార్యవైపు కోపంగా చూశాడు నిప్పులు కురుస్తున్న భర్త కళ్ళిని చూసి కామేశ్వరమ్మ తన తమ్ముడి చేతికి 50 రూపాయలిచ్చి హెడాప్టరు దగ్గరికి పంపి నట్లు చెప్పగన్నది.

రాజమణి తల సిగ్గతో కుంగిపోతుంది.

'ఫేవ్ అంటే లంచం పట్టుకెళ్ళినంగుకు ఆయన తీసుకున్న లంచం ఇరవై రూపాయలన్న మాట. బాగుంది జగన్నాధరావు గారూ బాగుంది. హెడాప్టరు కంటే మీ బాట మరిగే ఘనము. ఒకరు మూడోకంటి వాడికి తెలియకుండా లంచం పడితే, ఇంకొకరు గెండ్లో కంటి వాడికే తెలికుండా పట్టేరు. 'అతనికంటే ఘనము ఆదంబు మల్లన్న.' అన్నాడు రామకృష్ణ—నవవృత్తి.

కామేశ్వరమ్మ, కేషగిరులు కోపం తోనూ, రాజమణి సిగ్గతోనూ పగం చచ్చిపోయారు.

'వెరిగుడ్ మాసారూ, మీకిన్నాళ్ళూ ఒక్క గోకానుభవం మాత్రం లేదనుకున్నాను. ఇప్పుడా సంశయం తీరిపోయింది' అని పకపక నిమ్మల్యపంగా నవ్వేడు జగన్నాధరావు.

కామేశ్వరమ్మ కేషగిరులు బుసకొట్టి మాయమైనారు.

రామకృష్ణ రాజమణిని చూపించి నవ్వుతూ తండ్రితో 'నాన్నారూ, ఇప్పుడు మనం వీరిని యిబ్బంది చెట్టడం మంచిది కాదు. ఇంటికి వెళ్ళిపోవాలి పదండి,' అన్నాడు.

అతిన్ని క్రిగంట కనిపెట్టిన రాజమణి ముసిముసే నవ్వులు నవ్వుతూ ఇంట్లోకి వెళ్ళిపోయింది. జగన్నాధరావు నవ్వేడు. తన నవ్వుకపోతే బాగుండవని జోగారావు నవ్వేడు—ఇదేమీ జోషపడక పోయినా.

రాజమణి తిరిగివచ్చి 'టేబుల్ మీసొక కవరుంచి దీనిని తిరిగి తీసుకోండి' అని రామకృష్ణతో పలికి లోపలికి వెళ్ళిపోయింది.

రామకృష్ణ బగువైస అకవరుని అతృప్తిగా ఎత్తి లోపలి కాగితాలని తీసేడు. ఏముంది? తను మున్నుచుట్టిన రాజమణి లెక్కల కేషరు!

RATNAM'S 'N' OIL

సేవించిన పూర్తి సంతోష సౌఖ్యము లనుభవించగలరు 1 సీసా రూ. 11-4-0.

ఎదవ్యాసుతో జాబు వ్రాయండి.

డాక్టర్. రత్నం సన్స్,

మలక పేట బిల్డింగ్స్, హైదరాబాదు - 2

సముక్తమైన సంజ్ఞ గూడు

భావరకు నిత్యవశ్యకములు

కాసమున కస్తూరిమాత్రలు	జంజివే జ్వరహృదిక, పిత్తకాంతిక
కర్కం గోళోజనమాత్రలు	జ్వరం సకల జ్వరములకు
బాలకె విరచనమాత్రలు	కాలరెక్కు కొంఠ, అశ్వశుభ్రము

తదితర మందులకై మాకు త్రాయండి

సంజ్ఞ గూడు పత్రపాఠ

ప్రతిపాదన

ప్రొంపిలు: హైదరాబాదు నిజయవాడ.

ఎస్ట్రెల్లా

బేటరీస్

చీకటిలో ఏనాకు మార్గదర్శి

ఎస్ట్రెల్లా బేటరీస్ లిమిటెడ్.

దొంబాయి-మద్రాస్-దిల్లీ-నాగపూర్-కలకత్తా-కానపూర్

MAS-56
82